

Eieren, medmindre de ved selve Lovgivningen ere paalagte Brugereren." Dette forekommer mig imidlertid at være en indskrænkende Bestemmelse ligeoverfor Grundlovsbestemmelsen; thi Grundloven siger, at det er de Bølgere paa Landet, der i det sidste Aar have ydet det højeste Bidrag til Stat og Amtscommune, der skulle komme i Betragtning. Her er ikke Tale om, at kun de Afgifter og Skatter skulle regnes med, som ere paalagte de Vedkommende ved Lovgivningen, idet der nemlig staaer: „de, som have ydet“, og der opstilles altsaa her i Valgloven en Fordring, som Grundloven ikke har opstillet. Der kan ikke være nogen Tvivl om, at Tæsterne yde de af dem leverede Bidrag til Stat og Amtscommune; men derimod har der hos Juristerne været deelte Meninger om, hvorvidt det kunde siges at være aldeles utvivlsomt, at det ved selve Lovgivningen var paalagt dem at yde disse Afgifter. Vi maae da holde os til Grundlovens Ord, hvorefter der ikke er nogen Tvivl om, at det er Den, der har ydet Bidragene, som skal komme i Betragtning, og man maa da, for at undgaae Tvetydighed, indsætte en Bestemmelse i Valgloven, hvorved Livsfæstere faae Gavn af Grundlovens Bestemmelse i saa Henseende. Saaledes, som den høitærede Con- seilspræsident nu har affattet sit Forslag, vil den tvivlsomme Forstaaelse imidlertid ikke blive fjernet; thi der vil da komme til at staae: „medmindre de ved selve Lovgivningen ere paalagte den, hvem Eiendommen er givet i Tæste eller paa anden Maade overdraget til Brug“; altsaa vil der endnu findes den Bestemmelse, at det kun er, forsaavidt Lovgivningen paalægger Tæsterne Afgiften. Udvalgets Endringsforslag gaar derfor ud paa at gjøre det aldeles klart, at den Fordring, at Lovgivningen skal have paalagt Tæsterne at svare disse Afgifter, ikke skal være en Betingelse for, at deres Ydelse skulle blive regnede dem selv tilgode. Efter Udvalgets Forslag vil Bestem- melsen komme til at lyde saaledes: „Ved Beregningen af Afgiftsbøbet blive Afgifter af faste Eiendomme at betragte som udrede af Eierne, medmindre de ved selve Lovgivningen ere paalagte Brugereren, eller de statteyden- de Eiendomme ere overdragne til Livsfæstere“.

Der vil da ikke kunne være nogen Tvivl, men Bestemmelsen er fuldkommen klar, og, da den høitærede Con seilspræsidents Redaction ikke gjør det fuldstændig klart, hvad Meningen skal være, maa Udvalget anbefale det ærede Thing at vedtage dets eget Forslag. Jeg skal end- nu kun bemærke, at den høitærede Mini- ster er enig med Udvalget med Hensyn til selve Meningen, men Grunden, hvorfor han holder paa sin Redaction, er den, at han ikke erkjender, at dette Spørgsmaal er tvivlsomt. Den ærede Minister siger, at det er aldeles utvivlsomt, at det er Tæsterne, som svare Skatter til Stat og Commune, og at det altsaa er dem, de maae regnes tilgode, men vi have ikke troet at kunne slaae os tiltaals med den høitærede Ministers Udtalelse, naar vi fra enkelte andre Juristers Side have hørt, at det er et tvivlsomt Spørgsmaal. — Der er af 15 Medlem- mer stillet et Underendringsforslag til Udval- gets Forslag, hvilket gaar ud paa, at de, som i Henhold til Bestemmelserne i Frd. af 15de Juni 1792 have forpagtet paa 50 Aar, sættes i Klasse med Livsfæstere, og dette er vistnok fuldstændig rigtigt. Jeg har derfor deeltaget i at stille dette Forslag og skal anbefale det til Vedtagelse af det ærede Thing. — Til § 67 foreslaaer Udvalget, at første og andet Stykke sammenbrages til eet Stykke. Grunden hertil er den, at det sidste Punktum i andet Stykke, som siger: „Ved de Valg, der foretages af samtlige Valgberettigede, benyttes bekræftede Afstrifter af Folkethingslisterne (§ 55) tillige- med de dertil sig sluttende Tillægslister“, ogsaa skal gjælde for det, der omhandles i Paragra- phens første Stykke, men det bliver ikke klart, naar første og andet Stykke ere adskilte, medens Bestemmelsen først kommer i Slutningen af andet Stykke. Det første Stykke handler om Valgmandsvalgene i Kjøbenhavn, og det andet om Valgmandsvalgene udenfor Kjøbenhavn, men den Bestemmelse, jeg oplæste, skal være gjældende baade for Kjøbenhavn og udenfor Kjøbenhavn, hvilket bliver aldeles klart, naar man sammenbrager disse to Stykker til eet, medens det er tvivlsomt, naar det staaer i to særskilte Stykker. — I § 69, 11te Linie, hvor det staaer, at Antallet „fordeles paa Folkethings- kredsene saa nær muligt“, foreslaaer Udvalget